— SCHI —

STARTUL BIATLONIŞTILOR ÎN SEZONUL PREOLIMPIC

De vorbă cu prof. C. Tiron, după concursurile din R.D.G. şi U.R.S.S.

Biatloniştii, „vînătorii cîmpurilor albe“ cum li se spune, sînt — alături de boberi — sportivii cei mai apropiaţi în timp de Jocurile Olimpice ale anului viitor. Iată de ce sezonul acesta este pentru ei de o importanţă deosebită ; iată de ce ei l-au şi atacat cu hotărîre, dorind să arate că merită să li se reţină biletele care trebuie să-i ducă pe cealaltă faţă a pămîntului, la Sapporo.

Desigur, este prematur să tragem concluzii cînd sezonul de-abia a început. Primele întreceri sînt ca totdeauna doar indicii asupra posibilităţilor pe care marile competiţii urmează să le confirme. Este însă reconfortant ca după cîteva sezoane în care pasul s-a cam bătut pe loc şi ne-am văzut întrecuţi de adversari pe care i-am dominat în primii ani ai acestei tinere discipline a schiului, să putem constata că biatloniştii noştri au reluat ascensiunea spre locurile fruntaşe.

Iată de ce, ieri, la reintoarcerea lor în ţară, am ţinut neapărat să stăm de vorbă cu antrenorul principal, prof. Constantin Tiron, pentru a afla amănunte şi impresii de la competiţiile din R.D. Germană şi U.R.S.S., la care au luat startul biatloniştii în acest sezon.

Pentru început l-am rugat pe prof. Tiron să ne spună care sînt concluziile sale privind comportarea de ansamblu a biatloniştilor noştri :

— *Ţinînd cont că după lunga pregătire pe uscat nu am avut posibilitatea să facem decît 10 zile de antrenament pe zăpadă, urmate de o pauză forţată, în totală contradicţie cu planul nostru, comportarea biatloniştilor la cele două concursuri a fost bună. De altfel, ei au înregistrat un mic salt chiar între aceste concursuri, deşi au avut un singur antrenament. Oricum, rezultatele obţinute în aceste condiţii confirmă că am reuşit să asigurăm „pe uscat“ o pregătire fizică bună. Ea a făcut pe schiori să nu se simtă obosiţi după curse, chiar în condiţiile grele ale deplasărilor.*

— Aţi înfruntat adversari valoroşi, fruntaşi ai disciplinei. Cum s-au comportat schiorii noştri în faţa lor ?

— *Nu trebuie să uităm nici un moment că biatlonul rămîne... biatlon, adică o probă a schiului în care surprizele intervin de la o cursă la alta, aşa cum de altfel se întîmplă în toate disciplinele acestui sport. Pentru ilustrarea acestei afirmaţii este suficient să amintesc faptul că sovieticul A. Tihonov, campion mondial anul trecut, s-a clasat la Kavgolovo pe locul 24, acumulînd doar la prima tragere, 5 minute de penalizare. Or, este clar că nu aceasta este valoarea lui. A dovedit-o, de altfel, a doua zi la ştafetă, cînd a tras fără greşeală. Cred că la concursurile la care am participat, adversarii noştri — ca şi noi — nu au atins forma maximă. Cum însă ne găsim cu toţii în acelaşi stadiu de pregătire, comparînd rezultatele putem spune că noi am făcut progrese, mai ales la alergarea propriu-zisă, apropiindu-ne de concurenţii sovietici (cei mai buni fondişti) şi ajungînd să ne luptăm aproape de la egal cu schiorii R. D. Germane (clar mai buni decît noi în anii trecuţi). Un semn de întrebare îl constituie rezultatul biatloniştilor polonezi, egali şi uneori mai buni anul trecut în raport cu cei din R. D. Germană, dar învinşi şi de noi acum. Cred că ei nu au arătat însă tot ceea ce pot.*

— Ce credeţi că a contribuit mai mult la progresul înregistrat de biatloniştii noştri în cursele de fond ?

— *Pregătirea pe uscat şi mai ales exerciţiile de forţă. Cu braţe puternice, schiorii noştri nu au mai simţit aşa de mult urcuşurile. Aceasta le-a sporit şi încrederea. În plus, ne-au confirmat că sîntem pe drumul cel bun cu pregătirea.*

— Ce ne spuneţi de tineri, anul trecut destul de departe de cei mai buni la campionatele mondiale ?

— *Firesc, la ei progresul este mai evident. Ei şi trag acum mai bine şi îşi dau seama că se pot bate cu cei mai buni. Şi se bat cu multă dîrzenie. La Kavgolovo, Voicu şi Papuc (care au şi realizat al treilea şi al patrulea timp la fond) au impresionat pe spectatori cu starturile lor furtunoase. Lui Papuc, publicul sovietic i-a şi găsit un supranume : „Uraganul negru“. De asemenea, a mers foarte bine Veştea, obţinînd al doilea timp la ştafetă după campionul mondial din 1970 (Buranov — U.R.S.S.), deşi acesta nu a făcut un tur de penalizare ca schiorul nostru.*

— Ce proiecte aveţi pentru săptămînile care urmează ?

— *După cîteva zile de odihnă activă, vom relua antrenamentele. Mai avem doar multe de făcut. Trebuie să şlefuim tehnica alergării pe zăpadă (n-am făcut pînă acum decît acomodarea) ; trebuie să punem la punct multe detalii tactice. Timpul zboară şi se apropie mondialele.*

Înţelegem graba antrenorului, ca şi a elevilor săi, sportivi care lucrează cu o pasiune şi o conştiinciozitate exemplare. Faptul că la primele întreceri ale sezonului ei au reuşit să se apropie de cei mai buni, este fără îndoială un stimulent care le va da noi aripi. Noi dorim ca ele să fie cît mai puternice.

Gh. EPURAN

CONCURSUL DE DESCHIDERE A SEZONULUI ÎN JUDEŢUL MUREŞ

Zăpada insuficientă, în raza judeţului Mureş, a făcut ca concursul de deschidere a sezonului de schi să se desfăşoare la Topliţa (judeţul Harghita), pe pîrtia Zapocha. La start s-au prezentat 32 concurenţi de la asociaţiile sportive Sănătatea Reghin, Comerţul, Liceul Bolyai şi Sănătatea Tg. Mureş, care s-au întrecut la proba de slalom special. Concursul a fost dominat de tinerii schiori de la asociaţia sportivă Comerţul Tg. Mureş (antrenor : Alexandru Reck). Iată schiorii clasaţi pe primele locuri :

JUNIORI I : 1. Gheorghe Suciu (Comerţul Tg. Mureş) ; 2. Iosif Hasan (Sănătatea Reghin) ; 3. Andrei Balazs (Comerţul Tg. Mureş).

JUNIORI II : 1. Lucian Cuieşdean (Liceul Bolyai Tg. Mureş) ; 2. Ladislau Götferd (Sănătatea Reghin) ; 3. Eduard Hofdenner (Sănătatea Reghin).

COPII CATEG. I : 1. Iosif Bob (Comerţul Tg. Mureş) ; 2. Emöd Sancso (Comerţul Tg. Mureş) ; 3—4. Ladislau Gidro (Sănătatea Reghin) ; Alexandru Reck II (Comerţul Tg. Mureş).

CATEG. A II-A : 1. Ioan Teanc (Comerţul Tg. Mureş) ; 2. Dorin Pantea (Comerţul Tg. Mureş) ; 3. Petru Gidro (Sănătatea Reghin).

FETE : Copii categoria I : 1. Susana Lazăr (Comerţul Tg. Mureş) ; categoria a II-a : 1. Ildiko Fodor (Comerţul Tg. Mureş).

Ioan PĂUŞ
coresp. principal

AZUGA, GAZDA ENTUZIASTĂ A PRIMEI ETAPE DIN „CUPA SPERANŢELOR“

Oricine trece prin micul orăşel Azuga, este surprins de forfota matinală a zeci de copii care, cu schiurile pe umăr pe un timp uscat şi fără pic de zăpadă, lăsău să se înţeleagă că, totuşi, undeva se vor întrece.

Entuziasta antrenoare Elena Tom-Zangor şi micii schiori din Azuga au găsit zăpadă acolo unde niciodată nu s-au ţinut întreceri şi astfel prima etapă a „Cupei Speranţelor“ a fost salvată. La 20 de minute de mers din centrul oraşului, pe o culme împădurită cu conifere tinere — de un rar pitoresc — numită Şaua Mare, zăpada s-a păstrat îngheţată şi există convingerea că şi etapele II şi III, programate în duminicile următoare, se vor putea desfăşura chiar dacă nu va ninge.

Adăugind interesul arătat de conducerea asociaţiei sportive Unirea Azuga (preşedinte Valentin Pop), care a asigurat concurenţilor materiale şi echipament de bună calitate, ceaiuri calde şi premii la primii 3 clasaţi, înţelegem de ce numerosul public care a ţinut să urce pieptiş Şaua Mare nu a avut ce regreta.

Este cu atît mai mult de neînţeles absenţa la startul primei etape a schiorilor din centrele Teşila, Sinaia şi Buşteni, care în următoarele două etape vor trebui să suporte handicapul acestei neprezentări, prin scăderea punctajului.

1 KM FETE 11—13 ANI : 1. Magdalena Erdely, 2. Rodica Stanciu; **2 KM BĂIEŢI 11—13 ANI :** 1. Sorin Pintoi, 2. Romică Rekeanu; **1,5 KM FETE 13—15 ANI :** 1. Renate Kulman ; 2. Dalila Cristescu, 3. Maria Strămăturaru, 4. Cornelia Gheboianu ; **3 KM FETE 13—15 ANI :** 1. Maria Peteu, 2. Cornelia Pintoi ; **3 KM BĂIEŢI 13—15 ANI :** 1. Marin Teleanu, 2. Cornel Potroanchen, 3. David Popa, 4. Dumitru Crivăţ, 5. Constantin Enache.

Victor ZBARCEA—coresp.

DIMENSIUNI SPORTIVE ÎN ANII CINCINALULUI

(Urmare din pag. 1)

sînt astăzi solicitaţi pretutindeni, ei constituind deseori capete de afiş pentru competiţiile la care participă.

ŞCOLI ROMÂNEŞTI DE SPORT

În acelaşi timp, antrenorii noştri de frunte, graţie izbînzilor dobîndite de elevii lor, au devenit nume de rezonanţă în sporturile respective, specialişti cu mare competenţă. Să amintim cîteva nume în acest sens: Ion Corneanu la lupte, Radu Huţan la caiac-canoe, Vasile Chelaru şi Andrei Vîlcea la scrimă, Petre Cişmigiu la tir, Ion Söter la atletism, Nicolae Nedef la handbal etc. Studiile şi cercetările acestora, dar şi cele ale unui mare număr de alţi specialişti din diferite ramuri de sport au adus o preţioasă contribuţie la dezvoltarea sportului mondial, fiind bine apreciate cu ocazia unor congrese, simpozioane etc. Astăzi se vorbeşte în lume, şi nu fără temei, de existenţa unei şcoli româneşti de lupte, de caiac-canoe, de scrimă, de handbal, de box etc. O şcoală la care au venit să înveţe antrenori şi tehnicieni din diverse ţări ale lumii.

Vorbeam despre repartizarea armonioasă a performanţei printre numeroasele ramuri sportive practicate în ţara noastră. Trebuie arătat aici că anumite sporturi au depăşit plafonul obişnuitei măiestrii, instalîndu-se ferm, ani de-a rîndul, în fruntea ierarhiei mondiale. Printre cele mai elocvente exemple în acest sens găsim atletismul feminin. Nu a existat confruntare la cel mai înalt nivel — campionate europene sau Jocuri Olimpice — fără ca atletele noastre să nu fi urcat pe podiumul laureaţilor. Momentul de vîrf l-a constituit Mexicul. În întrecerile de pe Stadio Universitario, Viorica Viscopoleanu, Lia Manoliu, Mihaela Peneş şi Ileana Silai au adus patriei două medalii de aur şi tot atîtea de argint, valori preţioase la tezaurul sportiv al ţării.

Echipa de handbal a României cîştigătoare a ultimei ediţii a campionatului mondial

Altă dovadă ne-o oferă caiaciştii şi canoiştii. Flotila de pe Snagov a avut de fiecare dată parte de o recoltă bogată de medalii, fiind deosebit de redutabilă pe orice ape. Numele lui Aurel Vernescu, Afanasie Sciotnic, Ivan Patzaichin, Serghei Covaliov şi ale altor mînuitori ai padelei sau pagaei sînt pronunţate cu stimă pe toate pistele nautice.

Handbalul în 7, sport destul de recent împămîntenit la noi, a cunoscut o dezvoltare aproape miraculoasă, impresionînd pur şi simplu prin puzderia de performanţe, prin persistenţa lor la nivelul cel mai ridicat. Gruia, Penu, Oţelea, Samungi, Gaţu şi toţi ceilalţi „vrăjitori“ ai balonului s-au acoperit de glorie în cel mai disputat campionat de handbal al lumii, cel de anul trecut din Franţa.

În fine, la acelaşi nivel al succesului maxim se află de mai multă vreme sportul popicelor, tirul, scrima, luptele etc.

Sînt însă şi alte sporturi care au crescut nemăsurat în acest cincinal, atingînd cote superioare, nesperate cu puţină vreme în urmă. Ne referim la canotajul academic care, în 1970, ne-a adus marea satisfacţie a primului titlu mondial (Petre Ceapura, Ştefan Tudor şi Gh. Gheorghiu în proba de 2+1), la tenismanii noştri Ion Ţiriac şi Ilie Năstase, victorioşi în zeci de turnee internaţionale şi finalişti, în 1969, ai Cupei Davis, la mai mult decît spectaculoasa revenire a boberilor pe trasa de campioni a înaintaşilor Papană şi Frim, avîndu-l azi ca şef de promoţie pe Ion Panţuru etc. Iată, dovezi elocvente ale vitalităţii tineretului sportiv din România socialistă.

O dată cu anul 1971 păşim într-un nou cincinal, pe care toţi iubitorii sportului din ţara noastră, toţi activiştii sportivi, tehnicieni şi sportivi îl doresc şi mai plin de succese, mai strălucitor, pe măsura grijii permanente pe care partidul o acordă activităţii de educaţie fizică şi sport.

Aurel Vernescu, „şef de promoţie“ în flotila Snagovului

FLORI PENTRU UN NOU BUCHET

Primele zile ale noului cincinal au şi prilejuit cele dintîi victorii, preambul de bun augur pentru ceea ce va să vină. Este vorba de cîştigarea grupei B a campionatului european de hochei pentru juniori, dar mai cu seamă de strălucitul succes repurtat de Panţuru şi de tovarăşii săi în campionatul european de bob 4 persoane.

Anul 1971 şi mai cu seamă cel următor pot fi consideraţi ca deosebit de importanţi în demonstrarea capacităţii sportive a României. Ne gîndim la evenimentul sportiv cel mai important, către care se îndreaptă de pe acum privirile a sute de milioane de iubitori ai sportului — Jocurile Olimpice de la Sapporo şi München.

Conştienţi de obligaţiile ce le incumbă participarea cu succes la aceste mari competiţii, de menţinerea şi chiar augmentarea faimei sportului românesc în arena internaţională, virtualii reprezentanţi ai ţării noastre se pregătesc cu destoinicie, simţind imboldul preţioaselor indicaţii pe care le-au primit de la secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu : **„Pentru a putea reprezenta cu cinste poporul nostru, pentru a putea participa la întreceri cu rezultate cît mai bune, antrenorii, conducerea sportului trebuie să asigure pregătirea permanentă, an de an, lună de lună, a sportivilor. Numai astfel vom putea obţine la Olimpiada de la München şi mai multe medalii — inclusiv de aur — decît am obţinut în Mexic. Noi sîntem convinşi că tineretul român poate dobîndi şi în domeniul sportului rezultate superioare“.**

— PATINAJ —

CONCURSURI... REZULTATE...

● Patinoarul „23 August“ din Capitală a găzduit faza municipală a campionatului republican de patinaj artistic, rezervat începătorilor. S-au întrecut 24 de fete şi băieţi. Iată învingătorii : **începători I** Carmen Gancev (Constructorul) şi Tiberiu Suciu (Constructorul); **începători II** — Ofelia Farauanu (Constructorul) şi Florian Gafencu (A.S.C.P.M.B.).

● Campioana ţării la viteză, **Crista Tracher** (Dinamo Braşov), care a revenit luni de la Inzell, părăseşte mîine Capitala cu destinaţia Svratka (Cehoslovacia), unde va reprezenta ţara la reuniunea ce va avea loc în zilele de 23 şi 24 ianuarie.

● O altă sportivă fruntaşă **Maria Taşnadi** (Dinamo Bucureşti) se află, de cîtva timp, la Alma Ata, unde efectuează antrenamente comune cu viteziştii sovietici. În zilele de 30 şi 31 ianuarie, ea va lua parte la campionatele europene de la Leningrad.

● Campionatele naţionale de viteză au ajuns în faza finală. Astfel, sîmbătă şi duminică îşi vor disputa titlurile copiii şi juniorii de categoria a II-a, iar luni şi marţi vor intra în concurs juniorii mari şi seniorii. Întrecerile vor avea loc pe pista lacului Ciucaş din Tuşnad.

Probele senioarelor au fost amînate, pentru o dată care se va anunţa ulterior. Motivul: cîteva sportive fruntaşe participă, în această perioadă, la concursuri în străinătate.

— TENIS —

Un... set cu SEVER DRON

„CARIERA MEA NU S-A ÎNCHEIAT, ÎNCĂ...“

În preajma plecării într-un lung itinerar european a fost dificil să susţin un... meci cu maestrul sportului Sever Dron. De aceea discuţia noastră cu tenismanul dinamovist s-a întins doar pe durata unui... set.

— Oricît aţi fi de nerăbdător să vorbiţi despre voiajul în care urmează să plecaţi peste cîteva ore, v-aş întreba, în primul rînd, ce loc ocupă în evoluţia dv. de performer anul 1970 ?

— **Prefer întotdeauna, surprinzător poate, să discut mai mult despre înfrîngeri — ne-a răspuns Sever Dron. Cînd pierd un meci, sînt în stare să-mi analizez zile întregi jocul, pentru a-mi da seama în ce măsură vina îmi aparţine. Comentez jocul adversarului numai în măsura în care el a fost mai bun. Revenind la întrebarea ce mi-aţi adresat-o, mă văd, totuşi, îndreptăţit să vă spun cîte ceva despre victorii. Întrucît 1970 mi-a adus titlul de campion internaţional al României, pot afirma că am avut un an bun.**

— Sînteţi, deci, mulţumit cu locul 5 pe care îl ocupaţi în clasamentul oficial al Federaţiei române de tenis ?

— **N-aş avea motive să fiu nemulţumit. Clasamentul se întocmeşte ţinîndu-se seama, riguros, de evoluţia noastră. Presupun, deci, că şi un computer m-ar fi clasat tot al cincilea.**

— Şi acum despre turneu. Unde aţi fost invitat ?

— **În cîteva ţări. Mai întîi plec în Italia. La Modena, timp de patru zile, voi lua parte la un turneu de sală. Apoi, voi pleca la Bremen, în R.F. a Germaniei şi de acolo în Suedia, la Göteborg. În jurul datei de 10 februarie voi reveni în ţară, sper cu cîteva victorii, dar în mod sigur bine antrenat. Apoi sînt invitat la un turneu la Moscova. În sfîrşit, în prima jumătate a lunii martie, voi participa la clasicele turnee din Franţa, de pe Coasta de Azur.**

— Aţi reintrat, deci, în circuitul internaţional ?

— **Da. Şi vreau să arăt că Dron nu şi-a încheiat, încă, cariera.**

Ion GAVRILESCU

LOTUL ROMÂN PENTRU ÎNTÎLNIREA AMICALĂ CU UNGARIA (TINERET)

Pentru întîlnirea amicală de tenis România — Ungaria (tineret), care va avea loc între 22—24 ianuarie a.c. la Hunedoara, lotul jucătorilor români este format din Dumitru Hărădău, Traian Marcu, Gabriel Neacşu şi Dan Nemeş.

VICTORII SCONTATE ÎN PRELIMINARII ŞI ÎN PRIMUL TUR

Ziua a doua a întrecerilor dotate cu „Cupa Unirii“ a adus în faţa fileului adversari de valori diferite. Ieri au intrat în concurs şi fetele. Prima întîlnire s-a disputat între două colege de echipă (C.S.U.), Adriana Călina şi Liliana Cobzuc. Recent transferată la clubul studenţesc, Cobzuc a fost la un pas de a oferi o surpriză. Ea a cîştigat primul set cu 7—6. Dar în cele din urmă, lipsa condiţiei fizice, ca şi plusul de experienţă competiţională a adversarei şi-au spus cuvîntul. Rezultat final : Călina-Cobzuc 6—7, 6—3, 6—2.

După încheierea partidelor din preliminarii, băieţii au început turul I al competiţiei. O comportare meritorie a avut-o tînărul tenisman Dorin Bină de la Cutezătorii, care a reuşit cîteva victorii asupra unor adversari valoroşi. Iată unele rezultate înregistrate în primul tur : A. Sütö—B. Tănăsescu 6—0, 6—2, I. Galamboş—M. Robu 6—3, 6—1, D. Mocanu—L. Adrian 3—6, 6—0, 6—3, F. Manea—I. Rusu 6—3, 6—1, C. Ionescu—M. Tăbăraş 6—4, 6—5, Gh. Boaghe—D. Petrescu 6—1, 6—0, P. Almăjan—M. Breazu 6—4, 6—3, C. Curcă—N. Cociuban 6—3, 6—2, C. Dima — D. Bină 6—3, 6—1.

Întrecerile se reiau astăzi de la ora 8 cînd, printre altele, sînt programate să intre în concurs campioana României, Agneta Kun, şi Mariana Ciogolea-Nunweiller.

I. G.

— GIMNASTICĂ —

NOTA

MOFTURI DE VEDETE

PREDEAL, ianuarie 1971. Gimnaştii din lotul republican şi-au dat aici întîlnire pentru cîteva zile, spre a se odihni recreativ, spre a începe pregătirile pentru viitoarele confruntări de mare importanţă şi răspundere. Zile de muncă, de eforturi susţinute pentru refacere, pentru traducerea în viaţă a obiectivelor propuse pentru prima perioadă competiţională a lui 1971. Cei mai mulţi dintre gimnaştii prezenţi aici au înţeles să-şi facă în mod conştiincios datoria, să se încadreze în programul de lucru fixat de antrenori. Din păcate, au existat şi excepţii. Este vorba de doi sportivi valoroşi ai lotului, poate cei mai buni din ţară, de la care se aşteaptă performanţele cele mai ridicate la apropiatele campionate europene şi la alte concursuri de anvergură ale anului, Gheorghe Păunescu şi Petre Mihaiuc. Primul de la Dinamo, celălalt de la Steaua. Eschivîndu-se de la executarea unor sarcini fixate în planul de pregătire, ei au oferit un prost exemplu tuturor celor prezenţi, atitudinea lor contrastînd flagrant cu atmosfera de lucru şi entuziasm caracteristică marii majorităţi a sportivilor de performanţă. Atît Mihaiuc cît şi Păunescu au acceptat, după numeroase insistenţe, să se prezinte la programul de înviorare de dimineaţă, au refuzat să participe la activităţile în aer liber ale lotului, iar atunci cînd li s-a atras atenţia asupra seriozităţii abaterilor lor au părăsit pur şi simplu tabăra de pregătire, înapoindu-se în Capitală.

Un caz care trebuie să constituie subiect de discuţie pentru federaţia de specialitate şi de măsuri exemplare, spre a se evita pe viitor repetarea unor asemenea manifestări de vedetism.

VEDETELE DE IERI despre VEDETELE DE AZI

„PRIMII PATRU“

văzuţi de Simion ISMAILCIUC

Este, desigur, un caz de excepţie pe care Simion Ismailciuc îl solicită rubricii, motivîndu-ne, cu argumente incontestabile, dificultăţile de departajare valorică din lumea campionilor de canoe.

„Aş putea să-l numesc pe Serghei Covaliov vedeta de primă mărime, la ora actuală, dar cine îmi spune că nu greşesc ? De aceea vă propun o discuţie despre plutonul fruntaş al canoiştilor români, mai ales despre acei „primii patru“ pe care, personal îi consider vedete autentice. Mă gîndesc la Serghei Covaliov, Ivan Patzaichin, Radu... tre Maxim şi Aurel Simionov...“

Dar, cine este vedeta de ieri ?

Vom repeta, poate, cîteva lucruri binecunoscute. SIMION ISMAILCIUC a dominat autoritar, timp de mai mulţi ani, probele de canoe ale celor mai mari competiţii internaţionale. În 1956, pe apele Ballarat-ului australian cucereşte titlul olimpic. Un an mai tîrziu, la Gand, obţine o medalie de argint la campionatele europene, pentru ca în 1958 să urce pe primul loc al podiumului instalat pe malul Vltavei, cucerind titlul de campion al lumii. Cu fiecare an vitrina trofeelor primeşte strălucirea altor medalii : 1959 — locul I la campionatele europene de la Duisburg, 1963 — locul I la campionatele mondiale şi europene de la Jajce. Ultima performanţă — locul II la europenele de la Snagov (1965). Să-i dăm, din nou, cuvîntul...

Am participat la multe competiţii, în compania unor adversari redutabili, dar pot să vă spun că cei pe care i-am inclus în „primii patru“ se pot alătura celor mai mari vedete ale sportului canoei din toate timpurile. Îmi sînt dragi, îi preţuiesc şi — ce vreţi, orgoliu de fost canoist şi actual antrenor — mă mîndresc nemaipomenit cînd îi văd aliniaţi la startul marilor întreceri europene sau mondiale.

Performanţele lor nu mai au nevoie de comentarii. Ce poţi spune, de exemplu, despre echipajul Covaliov - Patzaichin care, în ultimii trei ani, şi-a înscris, în palmares, un titlu olimpic, unul european şi unul mondial ? Sau despre Maxim şi Simionov, canoiştii care, la campionatele lumii de la Grünau şi Bagsvaerd, au trecut linia de sosire atunci cînd primii adversari mai aveau de vîslit zeci şi zeci de metri ?

Vedeţi, sportul canoei, mai puţin cunoscut în intimitatea lui, este o întrecere grea, uneori dură, cu adversarul, cu cronometrul, cu tine însuţi. Totul este, dacă vrei să atingi marea performanţă, să i te dăruieşti total, să nu-ţi priveşti niciodată palmele umflate de pagae. Cred că cei patru despre care mi-aţi cerut să spun cîteva cuvinte au înţeles bine, mai bine ca alţii, această lege nescrisă a sportului canoei. Chiar dacă Patzaichin şi Covaliov s-au afirmat în probele de viteză, iar Maxim şi Simionov s-au dedicat, mai ales, întrecerilor de fond. Tocmai pentru această diferenţă de... 9 km nu i-am putut despărţi pe cei patru !

Ce să le mai spun ? Mă simt dator să le reamintesc că — în ciuda performanţelor realizate — condiţiile noastre de pregătire, în primii ani de afirmare a canoei — erau cu mult sub nivelul celor de astăzi. Şi asta obligă, în plus. Nu este vorba doar de ambarcaţiuni, ci şi de condiţiile propriu-zise de pregătire, de calendarul internaţional, de posibilitatea de a-ţi confrunta valoarea cu toţi marii campioni ai continentului şi ai lumii.

Nu este aici, şi acum, locul pentru sfaturi tehnice şi poate că ele trebuie să vină din altă parte. Experienţa multor ani petrecuţi pe pistele de apă, în canoe, la antrenamente sau în timpul probelor m-a învăţat, însă, un lucru pe care doresc să-l spun. Nu numai celor patru...

În viaţa unui sportiv vine, aproape inevitabil, un moment cînd strălucirea medaliilor orbeşte, cînd socoteşti că talentul e îndeajuns pentru a te menţine în rîndul vedetelor, că tinereţea rezistă la orice şocuri. E bine să ştii să te fereşti de acest moment, să-l depăşeşti. Eu n-am reuşit întotdeauna şi am plătit. Chiar cu titluri şi medalii pierdute. Trebuie, desigur, să cunoşti valoarea a două ore de antrenament, dar e obligatoriu să nu uiţi că o noapte pierdută înseamnă un efort de recuperare întins pe durata a 2—3 săptămîni. Poate la alte sporturi nu e chiar aşa, dar la canoe este !

Ştiu că pentru „cei patru“ acest moment este încă o necunoscută, dar să nu-mi fie luat în nume de rău că l-am amintit şi bine ar fi să rămînă aşa o vorbă spusă degeaba... Pentru că aşteptăm de la Covaliov, Patzaichin, Maxim şi Simionov — în primul rînd — noi victorii de aur ale canoei româneşti. La mondialele de la Jajce, la Jocurile Olimpice de la München.

★

Simion Ismailciuc ne roagă să precizăm că, după opinia sa, Vicol Calabiciov are toate şansele să intre — şi să rămînă — în acest pluton fruntaş al canoiştilor-vedetă.

Dan GĂRLEŞTEANU

— Scrimă —

MECIUL ROMÂNIA — BULGARIA

Întîlnirea dintre reprezentativele de tineret ale României şi Bulgariei pe care o va găzdui sala Floreasca între 21 şi 24 ianuarie va comporta atît probe individuale cît şi pe echipe.

Programul stabilit de acord cu oaspeţii se prezintă astfel : joi 21 ian. de la ora 8.30; floretă băieţi şi sabie (indiv.) ; vineri 22 ian. de la ora 8.30: spadă şi floretă fete (indiv.) ; sîmbătă 23 ian. de la ora 9 : floretă băieţi şi sabie (echipe) ; duminică 24 ian. de la ora 9 : floretă fete şi spadă (echipe).

Finalele probelor vor avea loc, zilnic, de la ora 17.

— Atletism —

NORME PENTRU J. O.

Federaţia română de atletism a stabilit normele de participare pentru campionatele europene de la Helsinki (august) şi Jocurile Olimpice de la München. Normele pentru C.E. reprezintă în acelaşi timp şi cerinţele anului 1971 pentru J. O.

Bărbaţi

	1971	1972
100 m	10,2	10,1
200 m	20,8	20,5
400 m	46,0	45,4
800 m	1:47,0	1:46,0
1500 m	3:40,5	3:38,0
5000 m	13:41,0	13:36,0
10 000 m	28:30,0	28:20,0
3000 m obst.	8:33,0	8:30,0
110 mg	13,7	13,6
400 mg	50,3	49,8
4x100 m	39,7	39,0
4x400 m	3:06,0	3:05,0
20 km marş	1.29:30	1.28:30
50 km marş	4.14:00	4.12:00
maraton	2.18:00	2.15:00
decatlon	7 800	7 900
lungime	7,90	8,00
triplu	16,50	16,80
înălţime	2,16	2,18
greutate	19,00	19,80
disc	61,50	63,50
ciocan	68,00	70,00
suliţă	83,00	85,00

Femei

	1971	1972
100 m	11,5	11,3
200 m	23,5	23,1
400 m	53,4	52,6
800 m	2:04,0	2:02,5
1500 m	4:18,0	4:15,0
100 mg	13,3	13,0
4x100 m	44,8	44,0
4x400 m	3:36,0	3:34,0
pentatlon	4 900	4 950
lungime	6,40	6,50
înălţime	1,80	1,83
greutate	17,00	17,50
disc	57,00	59,00
suliţă	57,00	58,00